

βάθη τῆς συγειδήσεως που, τότε βλέπεις τὰς ἀκαθαρσίας τοῦ νοός που, τὸν βόρβορον τῆς καρδίας που, καὶ τοὺς μολυσμοὺς τῆς ψυχῆς συτότε βλέπεις πόσα λείπουσιν εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ Χριστιανικοῦ χρέους που τότε βλέπεις διὰ πᾶσαν ὥσταν καὶ πᾶσαν στιγμὴν ἀναβαίνει διὰ τῶν θυρίδων που, ἦγον διὰ τῶν αἰσθήσεων σε, δὲ θάνατος εἰς τὴν ψυχήν που. Ἐάν ἐρευνήσῃς ἀκριβῶς τὰς προσβολὰς τῆς ἀμαρτίας, τοὺς συνδυασμούς, τὰς πάλας, τὰς συγκαταθέσεις εἰς τὴν ἀνομίαν, καὶ τὰς ἀκαθάρτες ἐπιθυμίας τῆς καρδίας που, τότε βλέπεις σεαυτὸν βεβυθισμένον εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀνομιῶν σε. Ὁθεν, ἀντὶ νὰ μεγαλοφόρημον γένης ὡς ὁ Φαρισαῖος, τύπεις τὸ στῆθος ὡς ὁ Τελώνης, καὶ μὲ ταπεινοφροσύνην καὶ μετάνοιαν κραυγάζεις, ‘Ο Θεός, ἐλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.’ — ΘΕΟΤΟΚΗΣ.

ΜΝΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΡΑΔΟΣΟΝ.

ΕΤΡΙΣΚΕΤΑΙ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τιφλός τες γηραιόεσ ψωμοζήτης, τοῦ ὄποίου ἡ μνήμη ἔχει δύναμιν σχέδον ἀπίστευτον. Ὁτε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἴμαγκάσθη ὁ ἀνὴρ οὗτος νὰ πεψιέρχεται ψωμοζήτων, ἔξεπλάγη ὁ κόσμος παφατηρῆσας ὅτι ἐγνώμονες ἐν στήθοις ὅλιγη τὴν ἀγίαν Γραφήν, Ηλαίαν τε καὶ Νέαν Αιαθήκην! Ἀνάφενε όητὸν τῆς Γραφῆς ὅποι ονδήποτε, καὶ ὁ τιφλός σὲ λεγει ἀμεπως τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἐδάφιον. ἡ πρόβαλε τὸν ὄποιονδήποτε κεφάλαιον καὶ ἐδάφιον, καὶ σὲ ἀπαγγέλλει ἀπαγαλλάκτως τὸ όητόν. Κύριός τις, θέλων νὰ δοκιμάσῃ αὐτὸν, ἀνέγνωστεν ἐδάφιοι τῆς Βίβλου μὲ μικρὰν λεκτικὴν ἀλλοίωσιν. Ὁ τιφλὸς ἐδίσπασε μὲν ὀλίγον, ἐπειτα δὲ ἐφανέρωσεν εἰς ποῖον μέφος ἐνδισκεται, λέγων δυσποτεῖς δὲν ἔχειν ἀναγνωσθῆν ὅρθα· τότε τὸ ἀπίγνυτεν αὐτὸς καθὼς εἶναι εἰς τὸ βιβλίον, διορθώσας τὸ ἐπίτιθες γενόμενον μικρὸν σφάλμα. Τὸν ἡγωγῆσεν ὁ κίνητος μετὰ ταῦτα τὶ περιέχει τὸ εννεικοστὸν ἐδάφιον τοῦ ἐθόμου κεφαλαίων τῶν Ἀριθμῶν. Ὁ γέρων πάλιν ἐφάνη σὺν κεχυμένοις διὰ μίαν στιγμὴν, ἐπειτα δὲ, ‘Μὲ πειργελάτε, κύριοι.’ ἔξεφωνήσε· τὸ κεφάλαιον αὐτὸς ἔχει μόνον ὅγδοηκοντα ἐννέα ἐδάφια. Ἀλλὰ διάφορα τοῦ αὐτοῦ εἴδους πειράματα ἐπέτυχαν εξίπου. Πολλάκις ἡρωτήθη περὶ διδαχῆς ἡ λόγου ἐκφωνίθεντος τὴν προτεραιάν, καὶ πάντοτε εὑρίσκαν οἱ ἔχεταπταὶ αὐτοῦ, ὅτι, ἀν εἶχαν ὑπουρονήν, ἡμπόρων ν' ἀκούσωσι πάλιν ἀπὸ τὸ πτόαμα τοῦ τιφλοῦ γέροντος ὀλόκληρον τὴν διδαχὴν ἡ τὸν λόγον.

Δεν εἶναι ὀλίγοι ὅσοι ἐφημίσθησαν διὰ μημονικάς δυνάμεις· ὁ Σκαλίγεφος ἡμπόρει νὰ

ἐπαναλάβῃ ἔκατὸν στίχους ἢ καὶ πλειοτέρους, ἀφοῦ τοὺς ἀνγίνωσκε μίαν μόνην φοράν· ὁ Σενεκας δὲ λέγει, ὅτι ἡμπόρει νὰ ἐπαναλάβῃ δισχιλίας λέξεις, ἀφοῦ τὰς ἱκούεν ἀπαξ, ἀν καὶ δὲν εἶχαν ἔξαρτησιν τινὰ ἢ συνέχειαν μεταξὺ τῶν. Ὁ πολυμαθὴς Φλωρεντίνος, Μαγλιαβέκης, εἶχε μνήμην τόσον ἰσχυρὰν, ὥσπερ ἡδύνατο ὅχι μόνον τὸ νόημα, ἀλλὰ καὶ τὰς λέξεις αὐτὰς τῶν ἀναγνωσθέντων, νὰ ἐνδυμῆται. Κύριός τις, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὴν παραδόξον αὐτοῦ μνήμην, τὸν ἐδάγεισε χειρόγραφόν τι· μετὰ καιών τινά, ἀφετούντος καὶ τὸ ἐπέπτεψεν ὁ Μαγλιαβέκης, ὑπῆργε πρὸς αὐτὸν ὁ φίλος, προσποιούμενος ὅτι ἔχασε τὸ χειρόγραφόν, καὶ παρακαλῶν αὐτὸν νὰ ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν μνήμην ὅσον ἡδύνατο· ὁ Μαγλιαβέκης ἔγραψε τὸ ὄλον, χωρὶς νὰ λανθασθῇ οὐτε εἰς μίαν λέξιν.

ΕΞΕΤΑΣΕ τὴν ἴστοιον· αἱ θρησκευτικαὶ δόξαι τῶν ἐθνῶν ἡκολούθησαν πάντοτε τὴν αὐξησην ἢ τὴν ἐλάττωσιν τῆς λογικῆς των παιδείας. Ὁποιος βλέπεις βάρβαρον ἔθνος, συμπέρανε ὅτι δὲν ἔχει θρησκείαν ἀληθῆ, ἢ τὴν ἐμόλυνε μὲ μύθους· ὅπου βλέπεις θρησκείαν μολυσμένην, συμπέρανε, ὅτι καὶ ἡ βαρβαρότης τῶν πιστεύοντων εἶναι ἀνάλογος τοῦ μολυσμοῦ· ὅλιγη, ἀν δὲ μολυσμὸς πειροφίζεται εἰς ὅλιγα τινὰ, πολλὴ, ἀν εκείνος ἀμαυρώσῃ τὴν θρησκείαν ὅλοτελα.—**ΚΟΡΑΗΣ.**

Ο κοσμος οὗτος εἶναι θέατρον, εἰς τὸ διόποιον βλέπομεν τὴν θείαν δόξαν· εἶναι βιβλίον, τὸ διόποιον φανερόνει τὸν ἴδιον συγγραφέα· εἶναι ἐποπτηρον τῆς θείας ποφίας. Τούτο βεβαίως καὶ ὁ Απόστολος, λέγω, ‘Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢτε ἀδίος αὐτῷ δύναμις καὶ θειότης.’ **ΜΗΤΡΟΠ. ΗΛΑΤΩΝ.**

ΣΧΟΛΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΣΣΑΚΟΥΣΤΕΤΤΗΝ.—Εἰς τὰ δημόσια προκαταρκτικὰ σχολεῖα 289 πόλεων καὶ κωμοπόλεων μισθῶν Ἦνωμένων Πολιτειῶν τῆς Αμερικῆς, λεγομένης Μασσακουσττῆς (Massachusetts) εὔρισκοντο, κατά τὸ 1836 ἔτος, 75.552 ἄρρενες, καὶ 70.987 κοράσιοι, μεταξὺ 4 καὶ 16 χρόνων ἡλικίας. Ἐδιδάσκοντο δὲ ἀπὸ 2,154 διδασκάλους, καὶ 2,816 διδασκαλίσουσας. Εἰς τὰ δημόσια καὶ μερικὰ σχολεῖα τοῦ δευτέρου Βαθμοῦ περιελαμβάνοντο 28.752 μαθηταί. Τὰ δὲ χρήματα, ὅσα τυνεισέφεραν οἱ κάτοικοι τῶν 289 κωμοπόλεων καὶ πόλεων πρὸς διατήρησην τῶν προκαταρκτικῶν σχολείων, καὶ ὅσα ἐπληγώθησαν ὡς ιητικά εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ δευτέρου Βαθμοῦ, ἐσμυποδόσυντο εἰς \$766,230.—‘Ο πλούτος τῆς ἐπικρατείας ταύτης,’ λέγει ὁ Κυθερώτης τῆς Μασσακουσττῆς εἰς ὥριλιαν του τοῦ, ‘συνίσταται εἰς τὸ πνεύμα τῶν τέκνων της. Τὰ καλὰ σχολεῖα εἶναι θησαυροί κιλάκις τιμώτερος παρ’ ὅλον τὸν ἄργυρον καὶ χρυσὸν τοῦ Μεξικοῦ καὶ τῆς Περού·’